

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentaria Ac Disputationes In Primam Partem Divi Thomae

Cvm Variis Indicibvs

De Deo Effectore, Creaturarvm Omnivm Tractatvs II. De Opere Sex
Diervm, Ac Tertivs De Anima

Suárez, Francisco

Mogvntiæ, 1622

V. An sanguis sit nutrimentum solum, veletiam animata substantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-93575](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-93575)

non indigens eorum, quæ pertinent ad vitam animalium: deferuiet ergo ad integritatem corporis, namq; in statu gloriæ solum reitaurabitur in corpore; quod necessarium erit ad illius perfectionem. Ex quo ulterius colligitur sanguinem duplex habere munus in nobis, aliud alimentum, aliud fouentis, & conseruantis corpus, quod D. Thom. in 4. d. 44. quæst. 1. artic. 1. quæstionibus 3. ad 3. exponit exemplo elementorum, quæ in vniuerso habent munera similia. Nam & sunt materia ex qua generantur mixta, & pertinent per se ad integritatem vniuersi. Prima igitur opinio attendens secundum munus sanguinis credidit illum esse veram partem corporis, quæ informetur anima. Secunda vero attendens in sanguine rationem alimenti iudicauit oppositum esse verius, quod contra rationem alimenti sit forma alicui informari.

Hic ita positis sit prima conclusio. Neque sanguis, neque aliquis ex reliquis humoribus informatur anima. Primum colligitur conclusio ex Aristotele locis citatis capite precedenti, & ex 2. de partibus, cap. 3. & libr. 3. cap. 5. vbi ait sanguinem esse materiam corporis, & potentia membrum, ac comparat illum aquæ irriguæ, quæ per varios ductus, & riuulos in olera mittitur. Idem habet D. Thom. in 3. dist. 3. q. 5. a. 1. & 1. p. q. 119. art. vltim. inquit alimentum non conuerti in substantiam hominis vsque ad quartam digestionem, sanguis autem fit in secunda, & tertia: & 3. p. q. 31. art. 1. ad primum docet corpus Christi fuisse formatum ex sanguine beatissimæ Virginis sine corruptione alicuius partis corporis virginis, quia sanguis, inquit, non est humani corporis actus, sed potentia. Sunt, qui respondent fuisse formatum ex sanguine menstruo, sed abist hoc, fuit enim factus ex purissimo sanguine, vt D. Damasc. citatus à D. Thom. 3. p. q. 32. artic. 4.

Secundo arguitur rationibus. Sanguis est alimentum: ergo non est adhuc transmutatum, sed transmutabile in substantiam alicui. Responderi potest sanguinem non substantialiter transmutabilem esse in alium, sed accidentaliter, quia diuersis membris applicatus diuersas illorum dispositiones recipit, forma substantiali eadem manente: sed hoc contra rationem alimenti est, quod in principio dissimilis nature esse oportet, teste Aristotele 2. de anima, text. 45. & 1. de gener. text. 38. Item quoniam alias quando cunque pars aliqua in suis dispositionibus mutaretur, alimentum reciperet, quod est absurdum. Præterea simili ratione dici posset chylum esse partem animantis, eiusque informari anima. Ad hæc ex sanguine lac, & semen conficiunt, quæ neutiquam partes sunt ipsius animalis, cum non informantur anima: multo ergo minus & sanguis. Denique in sanguine, & alijs humoribus non inuenitur operatio: ergo neque animæ informatio. Antecedens patet, tum quia neq; sentiunt, neque continentur cum parte sentiente, vt constat experientia, docetque Aristoteles 3. de historia cap. 19. Tum quia non nutriuntur, sed per additionem crescunt, sicut aqua. Respondent vero nonnulli humores informari anima non qui dem vt anima est, sed vt est forma. Verum contra ordinem nature est dari animam, vbi nulla operatio animæ apparet, natura enim vnicuique rei præbet operationes illi conformes.

Tertio principaliter arguitur experientia. Nam sanguis à vena continuo defluxu erumpit: ergo totus est eiusdem speciei: habetque eandem formam: at extra venam non informatur anima: ergo neque intra: putare autem quod in ipso exitu mutet formam, discontinueturque ab existente in corpore, friuolum est, ac contra experientiam. Et

Franc. Suarez de Anima.

confirmatur. Nam sanguis in venis, sicut in vase continetur, vt Aristoteles dixit, ac proinde non est continuus partibus corporis: ergo non informatur illius anima.

Confirm.

Dico secundo. Sanguis necessarius est ad integritatem animalis, non solum vt alimentum est, sed etiam vt sanguis est. Hæc patet ex dictis, ac præterea, quia humores alij, quamvis alimenta non sint, requiruntur tamen ad conseruationem animalis: ergo multo melius sanguis. Notandum ergo est in animali quasdam esse partes tanquam instrumenta actionum, alias quasi materiam actionum quarundam, alias, quæ fouent corpus, & à contrarijs defendunt: alias vero, quæ deferuiunt ad ornatum, & pulchritudinem totius corporis: humores ergo dati sunt ad animantis conseruationem: nam cum diuersas habeant qualitates, conseruant corpus in debito temperamento: sic sanguis caliditate sua fouet corpus, humiditate vero temperat, & quasi irrigat: similiterque alij humores, qui præterea necessarij sunt ad excitandas passionem, ac deferuire possunt etiam ad ornatum ipsis quoq; beatis, replentq; locum sibi debitum in corpore ex natura sua. Et per hæc patet solutio quartæ rationis supra factæ n. 2. concedo enim sanguinem esse de veritate humane nature, quæ ideoque fuisse assumptum à Christo Domino, & præterea alia speciali de causa, nempe, vt esset pretium redemptionis nostræ, non ideo tamen omnia, quæ sunt de veritate humane nature, informantur anima, sed illa solum, quæ aliquam operationem vitæ participant, & ex his patet falsitas illarum distinctionum de sanguine n. 3. adductarum: nam totus sanguis eiusdem est rationis, vt patet ex colore, & alijs accidentibus, differentiaque fere consistit in maiori, vel minori illius defecatione.

9
2. assertio
Vnde probetur
Declaratur amplius.

Satisfit obiecti
rationi
quæ in n. 2.

Ad argumenta. Ad primum locum Aristotelis responderetur, loqui illum de parte late, prout comprehendit omnia quæ sunt intra hominem, & deferuiunt ad illius conseruationem. Vnde etiam lac Aristoteles in n. ibidem vocat partem. Ad secundum locum dic antiquos calorem naturalem appellasse animam, vt Aristoteles notat 2. de partibus. Anim. c. 7. & sect. 27. problematum q. 10. appellat calorem quasi animantem: illo ergo loco seruauit hunc loquendi modum, vt sanguis, quia semper est calidus, animatus dicatur. Vel dicito Aristotelem non velle sanguinem esse de facto animatum, sed in fieri, hoc est, per continuam nutritionem viuientis animari. Ad primam rationem negatur antecedens. Ad secundam falsa est consequentia, eodem enim argumento probaretur chylum informari anima, quoniam ventriculus, à quo fit, sic informatur: dicendum ergo decoctionem illam non esse perfectam vsque ad vltimam assimilationem. Vnde post formationem sanguis indiget hepar actione alia, vt eo succo se nutriat. Ad tertiam neganda maior. Ad quartam responsum est numero præcedenti. Inferes: ergo sanguis compositus est ex forma substantiali, & materia: ergo habet propriam, & distinctam naturam integram: ergo assumpsit Christus duas naturas. Respondetur quæstionem hanc esse de nomine: neganda ergo vltima consequentia, quia sanguis non censetur per se natura completa, quia per se est ordinatus ad integritatem alterius nature: Christus ergo assumpsit per se naturam humanam, & consequenter omnia, quæ ad illam consequuntur, vnde neque dicitur Christus esse sanguinem, sed hominem.

10
Ad authoritatem Aristotelis in n.

Ad primam rationem ibi.
Ad secundam.

Ad tertiam
Ad quartam.
Replicatur.